

Колосовська Ірина Ігорівна

*кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри державного управління Львівського регіонального інституту
державного управління Національної академії
державного управління при Президентіві України*
ORCID: 0000-0003-3238-1875
e-mail: kira2007mail@ukr.net

Місик Мар'яна Михайлівна

*головний спеціаліст відділу інформаційного забезпечення,
звернень громадян та зв'язків з громадськістю
Міжгірської районної ради Закарпатської області*
ORCID: 0000-0002-8370-2010
e-mail: mar07@i.ua

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТУРИСТИЧНИМИ ДЕСТИНАЦІЯМИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ

Розкрито сутність туристичної дестинації як об'єкту публічного управління та основи регіонального розвитку. Здійснено системний аналіз проблем формування та функціонування туристичної дестинації у Міжгірському районі Закарпатської області. Охарактеризовано туристично-рекреаційні ресурси розвитку туристичної дестинації району. Обґрунтовано шляхи удосконалення публічного управління туристичними дестинаціями. Запропоновано інноваційні підходи щодо формування мережевої моделі управління туристичною дестинацією.

Ключові слова: публічне управління; туризм; туристична дестинація; туристично-рекреаційні ресурси; модель управління туристичною дестинацією.

Постановка проблеми. Формування ринку туристичних послуг є одним із важливих чинників активізації соціально-економічного розвитку регіону, що передбачає зацікавленість у розвитку території, ефективне використання природних, історичних, етнографічних, архітектурних та інших ресурсів, залучення інвестицій з метою комплексного розвитку місцевості. Пріоритетними напрямками публічного управління у сфері туризму є сприяння розвитку туристично-рекреаційної сфери, стимулювання і підтримка сільського та зеленого туризму, забезпечення доступності туристичних послуг для різних соціальних груп, оптимізація розвитку туристичної індустрії в контексті міжнародного співробітництва, підвищення ефективності управління туристичними дестинаціями тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика публічного управління у сфері туризму характеризується значною увагою як зарубіжних, так і українських дослідників. Здебільшого їхні напрацювання стосуються теоретичної та методологічної складової. Зокрема, дослідженню теоретико-

правових аспектів туризму присвячено роботи таких вчених, як: Р. Батлер, В. Богалдін-Малих, О. Бейдик, В. Безносюк, Н. Кабушкін, В. Квартальнов, В. Кифяк, М. Мальська, В. Худо, В. Цибух та інші. Механізми публічного управління рекреаційно-туристичною сферою досліджували вітчизняні науковці: Ю. Алексєєва, О. Білотіл, М. Блащук, О. Василів, М. Кабушкін, Є. Пархоменко, О. Шаптала та інші.

Виокремлення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Водночас малодослідженими залишаються практичні аспекти публічного управління у сфері туризму, зокрема напрями і механізми розвитку туристичних дестинацій у межах районів і об'єднаних громад, особливості застосування сучасних інноваційних підходів в управлінні туристичною галуззю на регіональному (місцевому) рівні.

Мета статті полягає у розкритті теоретико-прикладних засад публічного управління туристичними дестинаціями та визначенні пріоритетних напрямів його удосконалення на регіональному рівні.

Виклад основного матеріалу. Термін “дестинація” у перекладі з англійської мови має кілька значень (призначення, місце призначення, мета подорожі тощо) і не є вузькоспеціалізованим. Термін “туристська дестинація” було уведено до застосування у сфері управління регіонального розвитку у середині 80-х рр. XX ст. [1].

Європейська Комісія визначила дестинацію як “територію, яка окремо ідентифікується і підтримується для туристів як місце відвідування, й у межах якої туристичний продукт виробляється одним чи декількома закладами або організаціями” [2].

Дослідник А. Головчан пропонує визначення “туристичної дестинації” як соціо-економічної місцевості певного масштабу, що характеризується конкурентоздатними туристичними ресурсами та інфраструктурою, яка створює і реалізує привабливий для споживача туристичний продукт, не завдаючи шкоди довкіллю [3].

У праці Д. Басюка туристична дестинація розглядається як місцевість, на якій зосереджено природні, природно-антропогенні й культурно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси, і яка має необхідну транспортну інфраструктуру та достатній рівень розвитку туристичної індустрії, що забезпечує формування конкурентоспроможного туристичного продукту [4].

У Законі України “Про туризм” поняття дестинація відсутнє, але воно є в Модельному законі про туристську діяльність: дестинація (туристична) – місце призначення туристичної подорожі (туристичної поїздки, туру, екскурсії), місце відвідування (територія, місцевість, місто, населений пункт, туристичний центр) особами, які не проживають постійно в певній місцевості і не належать до категорії місцевого населення [5]. Аналогічне поняття було надано в Законі України “Про внесення змін до Закону України “Про туризм” щодо удосконалення державної політики у сфері туризму” № 4224 від 24.02.2014 р.,

який був знятий з розгляду Верховної Ради України, з огляду на закінчення роботи Верховної Ради України VII скликання [6].

Зусилля органів влади зазвичай спрямовуються не на підтримку окремих підприємств і галузей, яким би не був значним їх внесок в економіку району, а на створення умов для розвитку кластерів та розвитку взаємин усередині нього. Фактично, провідною метою публічного управління туристичною галуззю можна вважати формування сприятливих умов для функціонування та розвитку туристичної сфери та суміжних із нею сфер і галузей, що належать до матеріального виробництва та сфери послуг народного господарства [7].

До найважливіших системотворчих загальних функцій управління туристичною дестинацією з позицій територіального підходу належать:

- прогнозування і планування. Ця функція пов'язана з вивченням комплексу регіональних особливостей природи, населення, господарства і закономірностей їх просторової організації;

- організація. Ця функція пов'язана з визначенням раціональних форм поділу управлінської праці, складу ланок організаційної структури управління, регламентацією операцій, робіт, а також із визначенням повноважень і відповідальності органів управління, застосуванням правил узгодження прийняття рішень тощо. Організація управління туристичною дестинацією ґрунтується певною мірою на функціях самоврядування та саморегуляції, які базуються на єдності процесів територіальної самоорганізації природи, населення і господарства;

- координація. Забезпечує узгодженість дій із управління територіальними підсистемами під час врахування природних ритмів (сезонності), виробничо-технологічних ритмів, циклів регіонального розвитку тощо. Значення цієї функції зростає із розвитком структури і функцій регіональної системи, а також зі збільшенням кількості рівнів регіональної ієрархії;

- регулювання. Її виконання пов'язано з формуванням управлінських впливів (команд, розпоряджень) щодо усунення відхилень і неузгодженостей у цілеспрямованому розвитку регіональної системи, які виявляються й оцінюються під час виконання функцій моніторингу та аналізу регіональної системи;

- моніторинг та аналіз системи. Моніторинг пов'язаний із забезпеченням безперервного виявлення та оцінювання диспропорцій, дефектів, небезпечних і негативних явищ та інших перешкод стабільного розвитку соціальної та економічної підсистем дестинації, його природного середовища з позицій визначених цілей і завдань управління [8].

Матеріально-технічною базою дестинацій туризму є туристична інфраструктура, що визначається як сукупність різних суб'єктів туристичної діяльності (готелі, туристичні комплекси, кемпінги, мотелі, пансіонати, підприємства харчування, транспорту, заклади культури, спорту тощо), які забезпечують прийом, обслуговування та перевезення туристів. Тобто, це будівлі й споруди, засоби комунікації, транспортна система, задіяні в наданні

туристичних послуг. До ресурсів туристичної інфраструктури належить сукупність природних та штучно створених людиною об'єктів, що мають комфортні властивості та придатні для створення туристичного продукту. Як правило, їх наявність визначає формування туристичного бізнесу в певному регіоні. До них належать: об'єкти, що представляють історичне та культурне минуле країни (музеї, пам'ятники та пам'ятні місця, пов'язані з історичними подіями, життям і діяльністю видатних представників науки, техніки, культури, а також унікальні архітектурні та етнографічні об'єкти); об'єкти, що демонструють сучасні досягнення країни в промисловості, будівництві, сільському господарстві, науці, культурі, медицині та спорті [9].

Туристична дестинація є результатом успішної роботи туристичних кластерів. Наявність кластерів (центрів активності) та каналів зв'язку між ними створює можливість запровадження управлінської моделі на основі мереж та інтеграційного підходу. На території туристичної дестинації Міжгірського району Закарпатської області можна виділити чотири кластери: три працюючі і один на етапі створення.

Туристично-рекреаційні ресурси та туристична інфраструктура дуже нерівномірно розташовані по території туристичної дестинації Міжгірського району. Можна виділити три туристичні центри: "Шипіт" (на базі водоспаду Шипіт та полонини Боржава), "Синевир" (о. Синевир, НПП "Синевир", музеї та пам'ятки села Колочава) та "Міжгір'я-Сойми".

Такі центри почали формуватися ще у 70-х рр. XX ст. Біля основних туристичних атракцій (о. Синевир, водоспаду Шипіт та родовища мінеральної води "Сойми") профспілковими організаціями та підприємствами було розпочато будівництво закладів проживання, оздоровлення та харчування. Також у цей період розпочалося будівництво і супутньої інфраструктури.

Протягом останніх двох десятиріч у ці центри залучалися приватні інвестиції. На початку 2000-х рр. у с. Пилипець, Подобовець, Нижній Студений, Синевирська Поляна, Колочава, Міжгір'я, Сойми почали зводитися як великі інфраструктурні об'єкти (готелі, витяги), так і малі (колиби, сільські садиби, пункти прокату, транспортні послуги, екскурсії). У той час почали розвиватися і нові види туризму (військовий туризм (осередки в с. Синевир, Колочава, Негровець, Синевирська Поляна); психологічний туризм (місця, максимально віддалені від цивілізації); релігійний або церковний туризм (тури по релігійних місцях); гастрономічний туризм; активні види туризму: фрірайд, моунтанбайкінг, даунхілл, апхілл).

Інтенсивний розвиток цих центрів за останні 20 років призвів до створення тут місцевих туристичних кластерів, які стали необхідною умовою ефективного розвитку туристичної дестинації.

На території району зароджується ще один кластер "Гостинна глибинка". Це територія верхів'я р. Ріки, тут розташовані с. Майдан, Верхній Бистрий, Торун, Голятин, Новоселиця, Присліп. На цій території лише започатковується розвиток

туризму, хоча є всі передумови для його інтенсивного розвитку: мальовничі гірські краєвиди, старовинні церкви, мінеральні джерела, орографічні та кліматичні умови для будівництва гірськолижних центрів, бажання і можливість місцевих жителів займатися сільським зеленим туризмом, хороша дорожня розв'язка (кластер розташований на Торунському перевалі, що з'єднує Прикарпаття та Закарпаття).

Інституціональною формою організації управління DESTINATION шляхом створення можливостей для отримання вигоди всіма групами зацікавлених сторін є мережева модель. Загалом, в управлінському значенні, мережа – це діяльнісний простір, що створюється та підтримується вузлами (центрами) активності і каналами зв'язку – потоками активності між ними.

Таку мережеву концептуальну модель механізму публічного управління розвитком регіональної туристичної DESTINATION запропоновано дослідником А. Левицьким. На його думку, функціональною особливістю управління мережами є інтеграція сучасних технологічних підходів до управління: мережевої форми взаємодії, що передбачає здійснення спільних дій, спільне використання ресурсів і компетенцій двох або більше самостійних учасників (індивідуальних або інституційних), однієї або кількох територій для спільного досягнення цілей кожного з учасників. Мережевий підхід до публічного управління розвитком регіональної туристичної DESTINATION є способом організації управлінської практики, який передбачає певну відмову від структурно-функціонального підходу (ієрархічних асиметричних структур, для яких характерна деяка нерівність – розвиток одних відбувається за рахунок інших) [10].

На рис. 1 представлено функціональну візуалізацію мережевої моделі публічного управління розвитком Міжгірської туристичної DESTINATION.

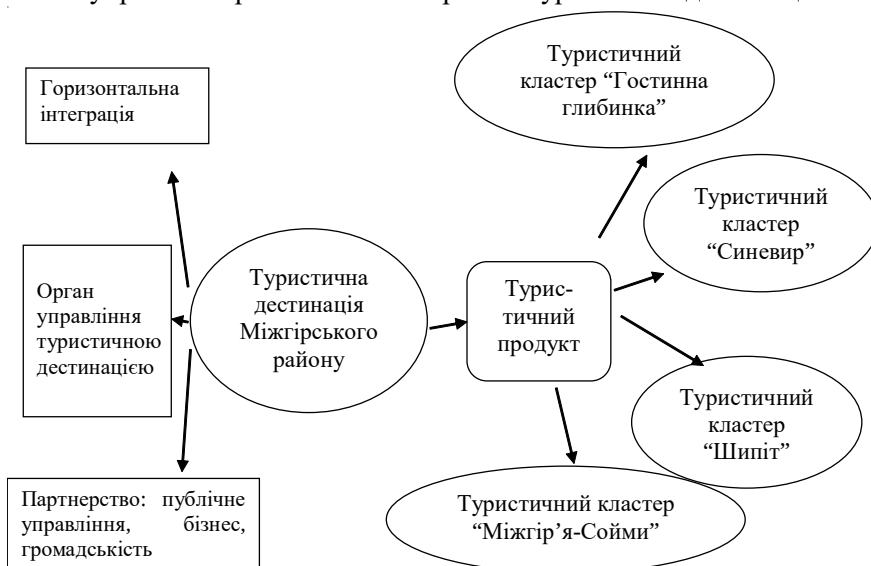

Рис. 1. Мережева модель публічного управління розвитком туристичної DESTINATION Міжгірського району

У цій моделі основними є горизонтальні зв'язки, при майже повній відсутності вертикальних. Основу мережевої моделі становлять кластери: діючі кластери “Синевир”, “Шипіт”, “Міжгір'я-Сойми” та кластер “Гостинна глибинка”, який перебуває на етапі створення. Ці кластери і виробляють спільний туристичний продукт, який є основою дестинації.

Три кластери (“Синевир”, “Шипіт” та “Міжгір'я”) перебувають на стадії динамічного розвитку. У них уже повністю сформований туристичний продукт, налагоджені партнерські зв'язки, проводяться інформаційно-рекламні кампанії. У кластері розширюються економічні зв'язки, тобто збільшується кількість учасників кластера з метою забезпечення “ланцюжка споживчих цінностей” і створення конкурентоспроможного туристичного продукту.

Кластер “Синевир” має два ядра, навколо яких розвиваються туристичні центри: о. Синевир та с. Колочава.

Туристичний продукт о. Синевир: еколого-пізнавальний туризм (екологічні стежки, реабілітаційний центр бурих ведмедів, екопарк “Долина вовків”, ферма страусів, форелеві господарства); гастрономічний туризм (національна їжа в колибах, продаж місцевими жителями трав'яних чаїв, ягід, грибів, традиційних кулінарних заготовок).

С. Колочава позиціонується як село 10 музеїв та 50 пам'яток природи, культури та архітектури. Це центр історико-пізнавального туризму. Найбільш відвідувані місця: музеї “Старе село”, “Колочавська вузькоколійка”, “Стара школа”, лінія “Арпада”; пам'ятники “Заробітчанами”, “Вівчареві”, “Вчительці з України”; храм-музей “Святодухівська церква”. Кластер “Міжгір'я” базується на мінеральній воді “Сойми” та готелях у смт. Міжгір'я.

На стадії формування перебуває кластер “Гостинна глибинка”. На цьому етапі мешканці уже ініціювали створення кластеру, планують систематизувати свою роботу та перейти на новий щабель. Організовує цей процес орган управління туристичною дестинацією.

Туристичний продукт “Гостинної глибинки” пропонуватиме такі складові: садиби сільського зеленого туризму; оздоровчий відпочинок на базі мінеральних вод; етнографічний туризм (народні промисли та традиції); активний пішохідний туризм; пізнавальний туризм (пам'ятки архітектури, старовинні дерев'яні храми); мілітарі-туризм.

У тій же горизонтальній площині знаходиться і орган управління туристичною дестинацією, який має статус колегіального органу. Умовами ефективного функціонування мережевої моделі є горизонтальні зв'язки та партнерство: публічне управління, бізнес, громадськість. У партнерстві також ключове значення має горизонтальна взаємодія, без керівної ролі будь-якого із трьох її компонентів.

Такими чином, головна роль в управлінні мережевої моделі належить інтеграційному підходу (рис. 2).

Інтеграційний підхід забезпечує міцніші зв'язки між кластерами та їх взаємодію. Це дає так званий синергетичний ефект. У центрі

інтеграційних процесів має бути цілісне сприйняття єдиного простору прийняття рішень. Тому застосування інтеграційного підходу до формування мережевої моделі публічного механізму управління DESTИНАЦІЄЮ – це не тільки спільне використання ресурсів, але й особливі форми і технології управління.

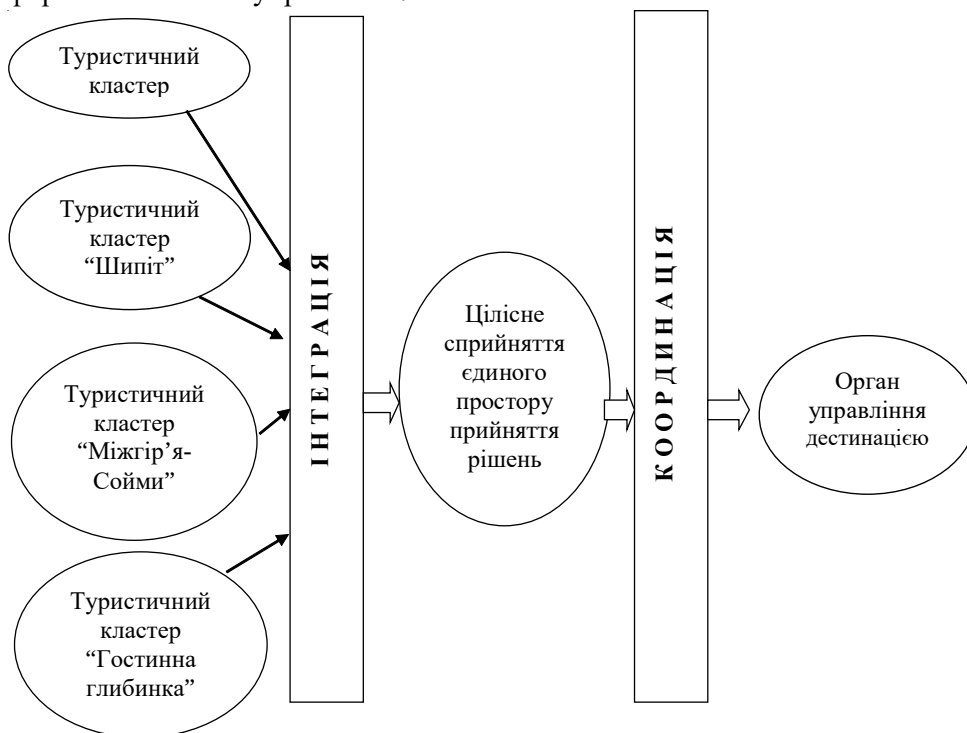

Рис. 2. Інтеграційний підхід до формування мережевої моделі публічного управління туристичною DESTИНАЦІЄЮ Міжгірського району

Кластерна модель спільної діяльності підприємств туристичної індустрії дає змогу отримувати синергетичний ефект від співпраці підприємств-учасників унаслідок синергії ефектів спільної маркетингової діяльності, збільшення туристичного потоку, спільного використання інфраструктурних об'єктів, зниження трансакційних витрат, а також синергії кооперації між туристичними підприємствами.

Під час діяльності туристичного кластера виникає можливість ефективного використання рекреаційних ресурсів: природних, соціально-економічних, культурно-історичних; туристично-рекреаційної інфраструктури: туристично-рекреаційні заклади, гірськолижні центри, індустрія розваг.

Ефект спільного використання інфраструктурних об'єктів є тією базою, на основі якої будується конкурентна перевага підприємств-учасників і окремого кластера загалом (рис. 3).

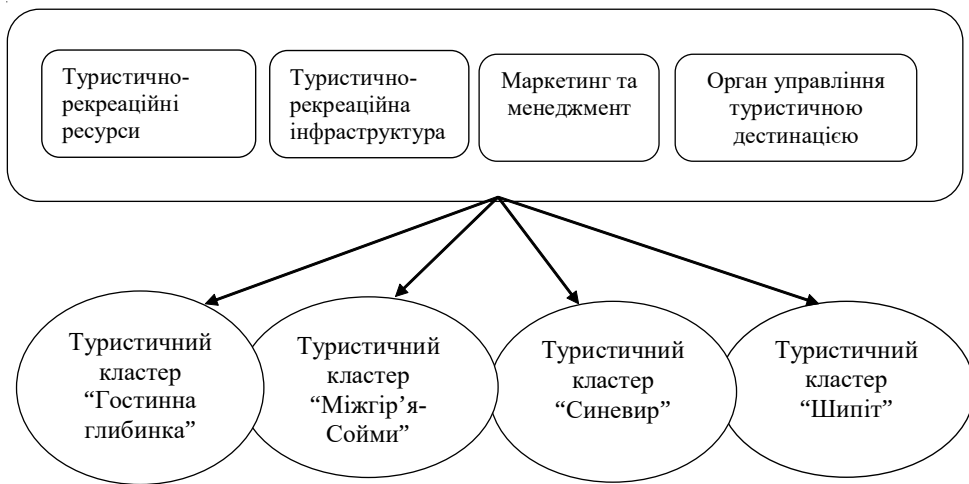

Рис. 3. Використання спільних ресурсів туристичних кластерів

Висновки і перспективи подальших розвідок. Таким чином, синергетичний ефект від кластеризації туристичної дестинації Міжгірського району Закарпатської області виявляється, насамперед, у спільній маркетинговій діяльності для залучення туристів, що призводить до збільшення туристичного потоку в усіх кластерах.

Витрати на діяльність органу управління туристичною дестинацією також будуть розділені між туристичними кластерами, що призведе до зменшення адміністративних витрат.

Розвиток туристично-рекреаційної діяльності неможливий без реклами й інформації, завдяки чому відбувається залучення споживачів відповідних послуг. З огляду на це, важливим завданням у функціонуванні органу управління туристичної дестинації в маркетинговій діяльності є створення туристичного інформаційного центру. Формування позитивного туристичного іміджу передбачає використання спеціальних методів, одним із яких є брендинг. Основними функціями бренду туристичної дестинації є: забезпечення упізнаваності дестинації; підтвердження якості туристичного продукту дестинації; формування іміджу туристичної дестинації; сприятливий вплив на формування корпоративної свідомості населення туристичного регіону. Відомими брендами Міжгірської дестинації є о. Синевир, водоспад Шипіт, полонина "Боржава", національний природний парк "Синевир", музеї Колочави, Соймівська мінеральна вода.

Отже, для забезпечення конкурентоспроможності туристичного продукту Міжгірської дестинації необхідний інтеграційний підхід до мережевої моделі управління, що забезпечить внутрішньомережеву співпрацю суб'єктів публічного управління, туристичної діяльності, підприємництва суміжних областей та громадськості.

Список використаної літератури

1. Семенов В. Ф., Герасименко В. Г., Горбань Г. П., Богадьорова Л. М. Управління регіональним розвитком туризму : навч. посіб. Одеса : Одеський державний економічний університет, 2011. URL : http://tourlib.net/books_ukr/semenov.htm (дата звернення: 12.01.2020).
2. Кіпченко В. К. Менеджмент туризму : підручник. Київ : Знання, 2010. С. 120.
3. Головчан А. І. Теоретико-методичні підходи до оптимізації розвитку туризму в DESTINATIONАХ // Вісник ДІТБ. 2011. № 15. С. 140.
4. Басюк Д. І. Науково-теоретичні основи формування туристичних DESTINATIONАХ // Наукові праці НУХТ. 2014. Т. 20. № 5. С. 54.
5. Модельний закон про туристську діяльність від 16.11.2006 р. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/997_g17 (дата звернення: 12.01.2020).
6. Семенова М., Гунаре М. Правове визначення туристичної DESTINATIONАХ з урахуванням міжнародного законодавства та національного законодавства країн ЄС. URL : <http://semenova-partners.com/2020/02/04/pravove-viznachennya-turistichnoyi-destinatsiyi-z-urahuvannyam-mizhnarodnogo-zakonodavstva-ta-natsionalnogo-zakonodavstva-krayin-yes> (дата звернення: 14.01.2020).
7. Левицький А. О. Механізм публічного управління розвитком регіональної туристичної DESTINATIONАХ : дис. к. держ. упр.: 25.00.02. Одеса, 2016. URL : http://www.oridu.odessa.ua/8/4/doc/dis_LEV.pdf (дата звернення: 14.01.2020).
8. Корж Н. В., Басюк Д. І. Управління туристичними DESTINATIONАХ : підручник. Вінниця : ПП "ТД Едельвейс і К", 2017. URL : http://tourlib.net/books_ukr/korzh.htm (дата звернення: 12.01.2020).
9. Про туризм : Закон України // Відомості Верховної Ради України. 1995. № 31. Ст. 24. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 14.01.2020).
10. Левицький А. О. Механізм публічного управління...

Статтю подано: 05.03.2020

Статтю схвалено: 20.03.2020

Kolosovska Iryna Ihorivna

*PhD in Public Administration, Associate Professor, Associate Professor
of the Department of Public Administration of the Lviv Regional Institute
for Public Administration of the National Academy
for Public Administration under the President of Ukraine*

ORCID: 0000-0003-3238-1875

e-mail: kira2007mail@ukr.net

Misyk Mariana Mykhailivna

*Chief Specialist of Information Support, Citizenship and Public Relations
Department of the Mizhhirya District Council of Zakarpattia region*

ORCID: 0000-0002-8370-2010

e-mail: mar07@i.ua

PUBLIC ADMINISTRATION OF TOURIST DESTINATIONS AT REGIONAL LEVEL: INNOVATIVE APPROACHES

Problem setting. The formation of the tourist services market is one of the important factors for activating the socio-economic development of the region, which implies interest

in the development of the territory, effective use of natural, historical, ethnographic, architectural and other resources, attracting investments for the purpose of complex development of the area. Priority areas of public management in tourism are to promote the development of tourism and recreation, stimulate and support rural and green tourism, ensure the availability of tourist services for various social groups, optimize the development of the tourism industry in the context of international cooperation and more.

Recent research and publications analysis. The issue of public management in tourism is characterized by considerable attention of both foreign and Ukrainian researchers. For the most part, their work has a theoretical and methodological component.

Highlighting previously unsettled parts of the general problems. Practical aspects of public tourism management remain to be explored, in particular the directions and mechanisms for the development of tourist destinations within districts and united communities, especially the use of modern innovative approaches in tourism management at the regional (local) level.

Paper main body. The most important, system-creating general functions of managing a tourist destination from the position of a territorial approach are: forecasting and planning; organization, coordination, regulation, monitoring.

The material and technical base of tourism destinations is a tourist infrastructure, defined as a set of different tourist activities (hotels, tourist complexes, campsites, motels, boarding houses, catering, transport, cultural institutions, sports, etc.) that provide reception, service and transportation of tourists.

The tourist destination is the result of the successful operation of the tourist clusters. The presence of clusters (activity centers) and the channels of communication between them creates the possibility of implementing a management model based on networks and an integration approach. There are four clusters in the tourist destination of the Mizhhirya region of Zakarpattia Oblast: three working and one at the stage of creation.

An institutional form of organizing destination management by creating opportunities to benefit all stakeholder groups is the network model. In its broadest managerial sense, a network is an activity space created and maintained by activity nodes (activity centers) and communication channels – activity streams between them.

Conclusions of the research and prospects for further studies. The development of tourist and recreational activities is impossible without advertising and information, which leads to the involvement of consumers of relevant services. In view of this, the creation of a tourist information center is an important task in the functioning of the tourist destination management body in marketing activities. Formation of a positive tourist image involves the use of special methods, one of which is branding.

In order to ensure the competitiveness of the tourist product of the Intermountain destination, an integrated approach to the network management model is required, which will ensure the intranet cooperation of the subjects of public administration, tourism activity, entrepreneurship of adjacent areas and the public.

Key words: public management; tourism; tourist destination; tourist and recreational resources; model of tourist destination manage.

References

1. Semenov, V. F., Herasymenko, V. H., Horban, H. P., Bohadorova, L. M. (2011). *Upravlinnia rehionalnym rozvytkom turyzmu*. Odesa: Odeskyi derzhavnyi ekonomichnyi universytet. URL : http://tourlib.net/books_ukr/semenov.htm [in Ukrainian].

2. Kiptenko, V. K. (2010). *Menedzhment turizmu*. Kyiv: Znannia. pp. 120 [in Ukrainian].
3. Holovchan, A. I. (2011). Teoretyko-metodychni pidkhody do optymizatsii rozvytku turizmu v destynatsiiakh. *Visnyk DITB*, № 15, pp. 140 [in Ukrainian].
4. Basiuk, D. I. (2014). Naukovo-teoretychni osnovy formuvannia turystychnykh destynatsii. *Naukovi pratsi NUKhT*, Vol. 20, № 5, pp. 54 [in Ukrainian].
5. Modelnyi zakon pro turystsku diialnist. (2006) [in Ukrainian].
6. Semenova, M., Hunare, M. (2020). *Pravove vyznachennia turystychnoi destynatsii z urakhuvanniam mizhnarodnogo zakonodavstva ta natsionalnogo zakonodavstva krain YeS*. URL : <http://semenova-partners.com/2020/02/04/pravove-vyznachennya-turistichnoyi-destinatsiyi-z-urahuvanniam-mizhnarodnogo-zakonodavstva-ta-natsionalnogo-zakonodavstva-krayin-yes> [in Ukrainian].
7. Levytskyi, A. O. (2016). *Mekhanizm publichnoho upravlinnia rozvytkom rehionalnoi turystychnoi destynatsii*. (Candidate's thesis). Odesa [in Ukrainian].
8. Korzh, N. V., Basiuk, D. I. (2017). *Upravlinnia turystychnymy destynatsiiamy*. Vinnytsia: PP "TD Edelveis i K". URL : http://tourlib.net/books_ukr/korzh.htm [in Ukrainian].
9. Pro turyzm. (1995) [in Ukrainian].
10. Levytskyi, A. O. (2016). *Mekhanizm publichnoho upravlinnia...*

Paper submitted: 05.03.2020

Paper accepted: 20.03.2020

Цитування: Колосовська І. І., Місик М. М. Публічне управління туристичними дестинаціями на регіональному рівні: інноваційні підходи // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. Вип. 1 (62) : у 2 ч. Ч. 1 / за заг. ред. чл.-кор. НАН України В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. Львів : ЛПІДУ НАДУ, 2020. С. 139—149. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.62.2020.205827>).

Citation: Kolosovska, I. I., Misyk, M. M. (2020). Public administration of tourist destinations at regional level: innovative approaches. *Efficiency of Public Administration*, Issue 1 (62), pp. 139-149. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.62.2020.205827>).